

9. Apr. 1845

FAKTA

Dato:

9. Apr. 1845

Sidetal:

Dagbog D, side 23

Dagbogens placering:

Den Hirschsprungeske Samling

Trykt udgave:

Jesper Svenningsen (red.): Seks år af et liv. Johan Thomas Lundbye – Dagbøger om tro, skæbne, kunst og kærlighed, København 2018, s. 265

TRANSSKRIFTION

9 April.

Idag har jeg modtaget et herligt Brev fra Krebs;¹ han forstod mig og havde et kjærligt Ord til Trøst for mig, hvis Venskab jeg troede maatte være et saa begavet Menneske temmelig ligegyldigt; men sandelig! jeg paaskjønner hans Venskab, saameget mere som der er ikke Mange, han kalder Venner. Med en rig Aand og et rigt Hjerte gaaer han uforstaaet gjennem Verden, der ikke har havt megen Sympathi for ham. Han skal have Brev fra mig, inden jeg forlader Danmark.

om Aftenen 11-12.

Det er idag hendes² Fødselsdag; har hun sin Glæde havt en Tanke for ham, hun forskjød – o Margrethe! var det ikke Synd, var jeg Dig uværdig. Du var saa god, saa kjøn, saa mild – Dine Brødre³ have leet ad mig, det er jeg vis paa, har ogsaa [overstreget: Dit] |kun| et eneste Haansmiil fortrukket Dit Ansigt? Dit Afslag kan jeg bære, og skal maaskee engang takke Dig derfor, men Din Spot kan jeg ikke gjengælde med samme Mynt, den vilde være mig tung at bære, den vilde være Dig uværdig. Vender jeg engang tilbage, som en dygtig Kunstner, da har Du gjort mig dertil, og, kunde jeg da tale med Dig, jeg skulde ikke paatrængende bestorme Dig med Bønner, men jeg tøler en Trang til at retfærdiggjøre mig for Dig, thi Din Families Betragtning af mit Forhold stiller mig i et stygt Lys, hvori jeg nødvendig vilde staae for Dig. O Gud! blev Du nogensinde ulykkelig og jeg kunde formilde Din Stilling, hvilken Salighed at vise Dig: jeg nærer end ikke den ringeste Bitterhed mod Dig, kan umulig tro: at Du enten ikke fandt mig fornem eller rig nok, for det var det jo, [overstreget: som] (min Stillings [overstreget: Sikk] Usikkerhed) som stod mig i Veien hos Dine Forældre. Og gav Du ogsaa Svaret aldeles upaavirket? jeg tør jo ikke tvivle derom, efter Din Moders Ord, og dog – – – Nu flygter jeg for Dig, vi kunde ikke undgaae tilfældige Møder, og selv disse, saa piinlige de end vare, jeg vil dog savne dem, thi de bragte mig jo Dit Øiekast; det var ikke bebreidende, det var alvorligt, ikke haardt – Du har ingen Bitterhed bragt i mit syge Sind, nei, elskelige Pigel ikke Du, men Din Familie, og jeg anerkjendte dens Ret, dens Ret til at jage mig bort som en Hund, som een, der har gjort ondt, og jeg talte ikke af mig selv, men dreven af indre Nødvendighed, Ordene maatte frem; de have ikke været gode, og fandt intet godt Sted.

¹ Lundbyes ven, stiftsfysikus Frederik Krebs (1814-1881).

² Margrethe Elisabeth Bauditz (1820-1906).

³ Margrethe Bauditz havde fem brødre, deriblandt Lundbyes ven, officer og billedhugger Peter Bauditz (1817-1864).

4 April 45

Det gæver i denne Tid som det ofte saa tit, at maas du end ogd hvo: mig
paa en eller anden Maade, du forsummer p: min Dagbog, der saaledes
kun kommer til at indeholde Kløjste og Klage. —

9 April.

Idag har j: modtaget et herligt Brev fra Broder, heru fersket mig og haad
et kjærligt Ord til Været for mig, heru indtalat j: havde maatte være et saa ligesom
Menneske stemmelyt ligegyldigt; men sandelig j: frestgjørmer hans Værskel,
saa meget mere som du er i alle Maange, han kaldte dem. Med en mig Aand
og et rigt Hjerte gæver han uferstaaet gennem Verden, der ikke har haad mig
Lignethet for ham. Han skal have Brev fra mig, inden j: forlader Danmark.
om Aftenen 11-12.

Idet idag hendes Fødselsdag; har hun i sin Glæde haad en Tanke for ham, min
forstjædet — o Margrethe! var det ikke dig, var j: Dig mig; du var saa god,
saa kjærlig, saa mild — sine Brevs have tak id mig, heru j: var paa, her ogsaa
kun det et eneste blaansomle fortækket dit Brev? Det Brev har j: her, og skal
maaskee engang takke Dig derfor, men din Spæl kan j: ikke give j: alle mine
Mig, der vilde være mig tung at bære, der vilde være Dig mig; du
j: engang tilbage, som en digtig Minstene, der har du mig mig det, og
hunde j: da tale med Dig, j: skulde ikke paatrængende hestene Dig med Binner,
men j: faler en Tanke til at udfordigge mig for Dig, heru sin Tanke
Betragtning af mit Færd stiller mig i et stigt Lys, heru j: mig
vilde staa for Dig. Og j:! blev du mig mig uafkeltig og j: kunde formitte
din Stillung, mitken Salighed at vise Dig: j: naar end ikke du mig mig
Bitterhed med Dig, han minde j: at du enten ikke paat mig forner
eller mig mig, for det var det j:, som (min Stillung Litterat) som
stad mig i Været har sine Færd. Og gav du ogsaa haad aldeles
sigesind? j: her j: ikke trale derom, efter din Moders Ord, og dig —
— Min fligter j: for Dig, her kunde ikke mig mig tilfølelige Mig,
og selv sine, saa pindlige du end var, j: vil dig raane dem, heru
bragte mig på dit Brev; det var ikke betredende, det var alvorligt, ikke
haad — du har ingen Bitterhed bragt i mig mig, min, elskelig Mig,
ikke du, men din Familie, og j: mig mig sin Mig, der s Mig til at
jage mig helt som en Mig, som en, der har j: mig, og j: talte ikke
af mig mig, men dreven af sin Mig Mig, Ordene maatte fra;
du har ikke mig mig, og fandt intet mig Mig.